

Budskapet skymmer i

angelägen pjäs

TEATER

**GROBIANEN – eller:
Den kulturfattige
mannen, finns han?**

**Med: Göran Forsmark
Regi: Göran Sarring
Arrangör: Kulturkam-
maren, Skådebanan
Teater Bråddgatan 34**

Vad är kultur och vem har rätten att bestämma vad som räknas in i begreppet och vad som inte gör det? Ämnet är minst sagt angeläget. Särskilt i en tid då vår kulturminister tycks ha personlig

ensamrätt på att peka ut vilken kultur som är den rätta och således ska premieras.

Göran Forsmark spelar Lennart, en i viss mån stereotypisk man i 60-årsåldern. I monologform gestaltar han en förvandling och en själslig resa. Lennart går från att vara en kulturlös slusk till att definiera sitt eget kulturbegrepp. Hans fru lämnar honom eftersom han hellre tittar på trav än att han öppnar en bok eller går på konstutställning. Hon beskriver honom som

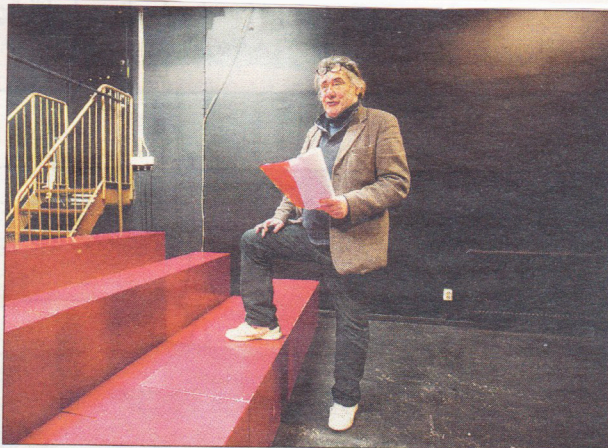
en "grobian" där han sitter och sjunger med till *Allsång på Skansen*. Nyskild följer han med en vän ut på fjällvandring. Där hittar han storslagna vyer och en stillhet som han aldrig upplevt förut. "Det är så jävla vackert" utbrister Lennart och har så hittat sin egen konstform. Han frågar sig varför detta inte värderas lika högt som ett klassiskt musikstycke för symfoniorkester. Där någonstans, när detta budskap förts fram genom berättelsen om Lennart, är pjäsen slut.

Problemet med *Grobianen* ligger i att texten inte känns angelägen. Lennarts historia får inte träda fram och blomma ut. Istället står han som en bifigur i berättelsen om sitt eget liv.

I förgrunden står ett viktigt budskap. Vi ska inte låta andra människor avgöra om våra intressen är finkulturella nog. Men samtidigt är det precis det som görs i pjäsen. Den gamla Lennart förkastas av den nya. Den groggande TV-tittaren måste ersättas av den fågelskå-

dande naturnördnen för att han ska kunna stämplas som "kulturell" och pjäsen sluta lyckligt. Göran Forsmark levererar texten till synes införstådd i att hans karaktär inte är den väsentliga i berättelsen. Det förstärker känslan av att *Grobianen* är plakatteater där människan inte gestaltar budskapet utan budskapet ska representera något allmänskligt. Det är en pjäs för de redan frälsta och bekräftar snarare publikens kultursyn än breddar den.

Malte Nordlöf

Göran Forsmark spelar Lennart som definierar sitt eget kulturbegrepp i "Grobianen" som hade världspremiär på lördagen.

Foto: Robert Svensson